

Beregninger, som ere foretagne, holde Stik. I de følgende Aar ville derimod Udgifterne blive mindre, idet Ejendomsskylden kun skal paalignes første Gang hvert femte Aar og derefter hvert tiende Aar. Men den øjeblikkelige Udgift i det første Aar vil, som sagt, blive saa betydelig, at den vil sluge hele den Fordel, som Finanserne skulle have.

De Ændringer, som saaledes ere skete i Henseende til Lovforslagenes finansielle Virkning, ere de væsentligste. Som jeg sagde før, ere de øvrige Ændringer ikke af nogen virkelig dybt indgribende Karakter. Jeg skal nævne de vigtigste af dem. For Indkomst- og Formueskattens Vedkommende er der af Landstinget blevet genindsat de Bestemmelser, som udgik ved Behandlingen her i Tinget i Fjor, hvorefter Aktieselskaber skulde svare Indkomstskat til Staten. Aktieselskabers Beskatning af Kommunerne er en Ting for sig; mod den vil der ikke være noget væsentligt at indvende. Derimod er det under alle de foregaaende Forhandlinger her i Tinget ofte blevet fremhævet, at Aktieselskabers Beskatning til Staten ikke lader sig motivere, medmindre man da vilde give Aktionærerne Lejlighed til i deres Skat at kunne fradrage det Beløb, som Aktieselskaberne paa deres Vegne allerede have svaret. I Fjor blev da ogsaa her i Tinget Resultatet af Forhandlingerne, at Aktieselskabernes Beskatning til Staten helt blev strøget. I Landstinget har man genindsat Bestemmelsen; den hører til de Ændringer, som jeg ikke anser for at være heldige. Min Opfattelse er, at det er irrationelt at paalægge Aktieselskaber denne Skat. Jeg mener ikke at kunne finde, at dette Spørgsmaal er af saa stor Betydning, at Loven kan siges at være bleven i væsentlig Grad ringere eller værre ved den Ændring, der er sket; men jeg finder Anledning til at nævne, at dette er et af de Punkter, hvor den foretagne Forandring virkelig ikke er heldig. En anden — og dette er den eneste betydeligere Ændring, som Landstinget yderligere har foretaget i denne Lov — er den, som gaar ud paa at fritage Skatteyderne for Pligten til Selvangivelse af deres Formue. Til Gengæld har man i Landstinget ment, at denne Pligt i Henseende til Indkomsten burde paahvile alle uden Hensyn til Indkomstens Størrelse, medens man her i Folketinget har fundet, at de mindre Indkomster kunde være fri for Pligten til Selvangivelse. Jeg maa her indskyde den Be-

mærkning, at naar jeg bruger Udtrykket Pligt til Selvangivelse, er dette et Udtryk, som i Virkeligheden ikke er ganske rammende. Thi saaledes som Loven overhovedet foreligger, er der ikke længere Tale om nogen egentlig Pligt til Selvangivelse hverken af Indkomst eller af Formue. Det var der i Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt for 6 Aar siden blev fremsat; den Gang skulde Manglen af Selvangivelse medføre ikke blot, at den vedkommende ifaldt Bøder, men ogsaa, at han blev stillet fuldstændig retløs, idet Ligningsmyndighederne kunde sætte ham nok saa højt i Skat, han mistede enhver Ret til at gøre Indsigelse. Altsaa den Gang kunde man tale om, at der var en virkelig tvangsmæssig Pligt til at gøre Selvangivelse. Men disse meget strenge Bestemmelser ere i Aarenes Løb, efterhaanden som Forhandlingerne ere skredne frem, blevne gradvis lempede, saaledes at der i Lovforslaget kun er det tilbage, at Undladelse af Selvangivelse kan medføre den Virkning, at man kan komme til at betale noget mere i Skat, end man ellers vilde, nemlig efter Omstændighederne mellem 15 og 25 pCt. At en Virkning af saa begrænset Art blev fastholdt ogsaa med Hensyn til Selvangivelse af Formue, vilde jeg have anset for meget ønskeligt. Jeg nærer i det hele taget nogen Tvivl om, hvorvidt det vil lykkes i tilstrækkeligt Omfang at faa Formuerne frem til Beskatning. Det vil blive let nok at ramme de faste Ejendomme; deres Værdi have vi en Maalestok for i Ejendomsskyldsvurderingen, de kunne ikke slippe bort. Men den løse Formue vil det ikke være saa let at finde, og naar man nu tager selv dette sidste forholdsvis milde Tvangsmiddel bort, frygter jeg, at det bliver meget vanskeligt med nogen Sikkerhed at forudsige, hvad det tør ventes, at Formueskatten vil indbringe. Dette er altsaa heller ikke en Ændring, jeg anser for at være heldig; men det er af de Ting, som man faar at prøve i Praksis, og skulde det vise sig, at Bestemmelsen, saaledes som den nu er affattet, medfører alt for uheldige Virkninger, faar man senere at tage under Overvejelse, om den skal gøres om.

Naar jeg gaar over til Lovforslaget om Ejendomsskylden, bestaar den vigtigste Ændring, der her er foregaaet — foruden det, at selve Skatten er forhøjet fra $\frac{3}{4}$ til $1\frac{1}{10}$ pro mille — deri, at Besætningen for Landejendommens Vedkommende og Maskiner for industrielle Ejendommers Vedkommende undrages fra Vurderingen. Jeg